



Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.87/2024/27. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság város²²en, a 2024. október 2. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt Terhelt¹ ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. január 15. napján kihirdetett 27.B.2/2023/35. számú ítéletét **megváltoztatja.**

Az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet – és ekként a szabadságvesztésbe annak végrehajtása esetén beszámítandó tartam – záró napja helyesen 2022. szeptember 8., az ezt követő közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyelet kezdő napja pedig 2022. szeptember 9.

A kiadni rendelt tárgyaknak – a kiadásra vonatkozó rendelkezés mellőzésével – megsemmisítését rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a vádlott jelenleg más ügyben előzetes kényszergyógykezelés hatálya alatt áll, tartózkodási helye: tartózkodási hely²³, tényleges tartózkodási helye: intézet⁴⁵.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A város22i XIV. és XVI. Kerületi Ügyészség 2022. június 24. napján kelt B.XIV.2081/2021/50. számú vádiratával súlyos testi sértés büntette miatt emelt vádat Terhelt1 ellen.

[2] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2022. november 30. napján megtartott előkészítő ülésen megállapította, hogy a terhelt cselekménye a vádtól eltérően súlyosabban, akár a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés 1. fordulata szerint életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérleteként, vagy a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntette kísérleteként is minősülhet, és erre figyelemmel hatáskörének hiánya miatt az ügyet áttette a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Fővárosi Törvényszékre.

[3] A Fővárosi Főügyészség 2022. szeptember 7. napján kelt Bf.4244/2022/8. számú átiratában a tényállást kiegészítette azzal, hogy a vádlott cselekménye a használt eszközre, a támadott testtájékokra és a terhelt kijelentéseire figyelemmel – a tudata által is átfogottan – alkalmas volt arra, hogy tanú1 sértettnek súlyosabb sérülést, halálos eredményt okozzon. Annak elmaradása a sértett védekezésének és tanú2 fellépésének volt betudható. Mindezek alapján az ügyészség a jogi minősítést tanú1 sértett tekintetében a Btk. 160.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntettének kísérletére módosította.

[4] Az ily módon módosított vád alapján a Fővárosi Törvényszék 2024. január 15. napján meghozott 27.B.2/2023/35. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében [Btk. 160.§ (1) bekezdés]; és ezért őt 1 év 10 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetére az előzetes fogvatartásban, illetve bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[5] A törvényszék az Terhelt1 vádlott ellen a Btk. 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétsége miatt indult eljárást a Be. 492. § (1) bekezdése alapján – tekintettel arra, hogy annak a vád tárgyává tett jelentősebb tárgyi súlyú bűncselekmény, vagyis az emberölés büntettének kísérlete mellett a felelősségre vonás szempontjából nem volt jelentősége – megszüntette.

[6] Az ítélettel szemben az ügyészség jelentett be fellebbezést kizárólag a kiszabott büntetés súlyosítása, míg a vádlott védője a próbaidő tartamának mérséklése érdekében. A megszüntető rendelkezést jogorvoslati támadás nem érte.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2024. március 7. napján kelt BF.794/2023/7. számú indítványában tárgyalás tartását és a nyomozás során kirendelt igazságügyi orvos- és elmeorvos szakértőktől kiegészítő szakértői vélemény beszerzését indítványozta.

[8] Kifejtett álláspontja szerint ugyanis a skizofrénia elmebetegségben szenvedő vádlott ellen az elsőfokú ítélet kihirdetését követően az édesanyja sérelmére 2024. február 7. napján, annak lakóhelyén megvalósított – befejezett – emberölés büntettének gyanúja miatt újabb büntetőeljárás indult, amelyben a Budai Központi Kerületi Bíróság 2024. február 16. napján kelt 42.Bny.636/2024/2. számú végzésével Terhelt1 letartóztatását rendelte el 1 hónap időtartamban, amelynek végrehajtási helyéül az intézet⁴⁵et jelölte ki. Meglátása szerint a Be. 589. §-ából következően, a Be. 487. §-a szerint – és tekintettel a BH 2011.5.131. számú jogesettel irányadó bírói gyakorlatra is – a bírósági eljárásban az eljárás felfüggesztésének van helye a terhelt tartós, súlyos betegsége okán, ha a terhelt emiatt nem képes gyakorolni a törvényben meghatározott jogát, vagy nem képes a törvény szabta kötelezettségét teljesíteni. Annak a releváns személyi körülménynek a megállapítása, hogy a jelen büntetőeljárásban egészségügyi állapota miatt a vádlott képes-e írásban, vagy nyilvános ülésen, tárgyaláson szóban büntetőeljárásbeli jogait gyakorolni, illetve kötelezettségeit teljesíteni, igazságügyi orvos- és elmeorvos szakértői kompetencia. A Be. 26. § (1) bekezdésére alapítottan indítványozta ezért, hogy a Fővárosi Ítéltábla orvosszakértői¹³ igazságügyi orvosszakértőt és orvosszakértő¹⁴ igazságügyi elmeorvos szakértőt a vádlott jelenlegi egészségügyi állapotának megállapítása végett kiegészítő szakértői vélemény előterjesztésére rendelje ki.

[9] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés elbírálásának előkészítése során beszerzett iratokból megállapította, hogy a BRFK Nyomozó Főosztály Vizsgálati Alosztályán 540/2024.bü. számon folyik Terhelt1 terhelttel szemben a jelen ügygel azonos sértett – a vádlott édesanyja – sérelmére elkövetett (befejezett) emberölés büntette miatt újabb eljárás. Minthogy a vádlott vonatkozásában éppen folyamatban volt az igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény beszerzése, ezért a jelen ügyben előterjesztett szakértői vélemény kiegészítettetése helyett – pergazdaságossági okokból – bevárta az újabb ügyben a vádlott elmeállapota kapcsán készítendő szakvéleményt, amely kitért a főügyészség által felvetett kérdések vizsgálatára is.

[10] A 2024. május 12. napján kelt igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény (bíróági iratok 9. sorszám) szerint Terhelt1 terhelt tudathasadásos elmebetegség paranoid formájában (paranoid szkizofrénia) szenved, amely betegsége 2005-től zajlik, jelenleg is kóros elmeállapotú, betegsége aktívan zajlik, paranoid. Betegségbelátással nem rendelkezik, ebből adódóan a gyógyszereit évek óta nem szedi rendszeresen, a szükséges injekciós terápiára nem járt, a cselekménye következményeinek felismerésére és e felismerésnek megfelelő cselekvésre a bűncselekmény időpontjában képtelen volt. A szakértői vélemény értelmében a terhelt a vizsgálati időpontban (2024. május 12.) nem tette lehetővé a büntetőeljárásban történő részvételét, eljárási jogainak gyakorlását és kötelességeinek teljesítését, továbbá a kóros elmeállapotából eredő bűnismétlési veszély nem zárható ki, ezért az intézet⁴⁵ben történő kényszergyógykezelésének elrendelését szükségesnek és indokoltnak tartották a szakértők.

[11] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a fenti szakvélemény ismeretében a 2024. június 14. napján kelt BF.794/2023/11. számú átiratában indítványozta a büntetőeljárás felfüggesztését figyelemmel arra, hogy a vádlott a fennálló mentális betegsége okán nem

képes gyakorolni az eljárási jogait és teljesíteni kötelezettségeit. Majd 2024. június 26. napján kelt BF.794/2024/13. számú átiratában az ügy érdemét érintően a korábbi ügyészi indítványát kiegészítette azzal, hogy Terhelt1 vádlott az ügy tárgyát képező élet elleni bűncselekménye elkövetésekor nem volt kizárt teljes körűen a beszámítási képességében, így a másodfokú eljárás lefolytatása esetén a vádlottat ítélje végrehajtandó szabadságvesztésre, tiltsa el a közügyek gyakorlásától, valamint a Btk. 38.§ (4) bekezdés e) pont eb) alpontja alapján zárja ki a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből.

[12] A védő – ugyancsak a fenti szakértői vélemény alapján – fellebbezésének írásbeli indokolásában annak irányát megváltoztatva indítványozta, hogy a vádlottat a másodfokú bíróság az ellene emelt vád alól a Btk. 17. §-ának (1) bekezdése alapján mentse fel. Álláspontja szerint egyedül e döntés, és a vádlott kényszergyógykezelése alkalmas az egyéni megelőzési elvek érvényre juttatására.

[13] Elöljáróban, az eljárás felfüggesztésére irányuló főügyészségi indítvány, továbbá a másodfokú eljárási forma megválasztása kapcsán az ítéltábla az alábbiakat tartja szükségesnek kiemelni:

[14] A jelen eljárást képező – kísérleti szakban maradt – emberölési ügyben a nyomozó hatóság által kirendelt, és az elsőfokú bíróság által is figyelembe vett 2022. január 27. napján kelt igazságügyi elmeorvosszakértői vélemény szerint a vádlott kóros elmeállapota a cselekmény elkövetésekor (azaz 2021. június 25-én) és a vizsgálat idején (2022. január 27.) is fennállt és ez súlyos fokban korlátozta abban, hogy a cselekménye társadalomra veszélyes következményeit felismerje, illetőleg abban, hogy ezen felismerésnek megfelelően cselekedjék, kényszergyógykezelése csak abban az esetben szükséges, ha kezelést, gyógyszerelést nem fogad el.

[15] Az eljárás felfüggesztésére irányuló indítvány sorsát is a fenti szakértői véleményben rögzített elmeállapota döntötte el. Ugyanis a Be. 589.§-a alapján alkalmazandó Be. 487. § a bíróság felfüggeszti az eljárást, ha a vádlott tartós, súlyos betegsége vagy a bűncselekmény elkövetése *után bekövetkezett elmebetegsége* miatt nem képes az e törvényben meghatározott jogait gyakorolni és kötelezettségeit teljesíteni.

[16] A törvény tehát a fenti felfüggesztési okot egyértelműen az elkövetés után bekövetkezett elmebetegséghez köti. Ez egyrészt azt jelenti, hogy amennyiben az elmebetegség már az elkövetés idején is fennállt, hiányzik a törvényi feltétel, márpedig jelen ügyben a vádlott elkövetéskori elmebetegsége tényszerűen fennállt, az abban bekövetkező állapotrosszabbodás tehát közömbös. Másrészt, az elmebetegség értelemszerűen nem azonos a beszámítási képességgel, azaz a törvény nem ahhoz fűzi az eljárás felfüggesztésének kötelezettségét, hogy a korábban még csak korlátozott beszámítási képesség utóbb kizárttá válik, így ez okból sem lehet az eljárást megakasztani. Az alapvető perjogi követelmény hiányában (az elkövetés után bekövetkezett elmebetegség) pedig a másik, konjunktív feltétel

(azaz az eljárási jogok és kötelezettségek gyakorlására való képesség) megléte már nem is vizsgálendő.

[17] Mindemiatt a másodfokú bíróság – a BH2020. 322. számú eseti döntésben foglaltakra figyelemmel – az eljárás felfüggesztésére irányuló ügyészi indítvány kapcsán alakszerű határozat meghozatalának mellőzésével a fellebbezések érdemi felülbírlata mellett foglalt állást.

[18] Ami pedig ennek eljárási kereteit, és ezen keresztül a tárgyalás tartására irányuló indítványt illeti.

[19] Az elsőfokú ítélet a vádlott elmeállapotára, és az azon alapuló beszámítási képességére megállapítást a személyi körülmények között és – helyesen – a történeti tényállásban ([14] bekezdés) is rögzítette. Abban az esetben ugyanis, ha a terhelt beszámítási képessége teljes, az erre vonatkozó, szakértői véleményen alapuló tények csak a személyi körülményekre tartoznak, azonban ha a beszámítási képessége az elbírált cselekményre vonatkoztatva kizárt vagy korlátozott, az már – mint a büntetőjogi főkérdést érintő tény – tényállási kérdés, és annak mellőzhetetlen részeként ott kell szerepeltetni. Ez a rendkívül lényeges körülmény befolyásolja a másodfokú elbírálást is.

[20] Az ügyészség tárgyalás kitűzését kizárólag amiatt látta indokoltnak, hogy annak a releváns személyi körülménynek, miszerint a jelen büntetőeljárásban egészségügyi állapota miatt a vádlott képes-e írásban, vagy nyilvános ülésen, tárgyaláson szóban büntetőeljárásbeli jogait gyakorolni, illetve kötelezettségeit teljesíteni, bizonyítás felvétele, jelesül igazságügyi orvos- és elmeorvos szakértői vélemény beszerzése indokolt.

[21] Azonban, ahogyan már az indítvány is utal rá, a személyi körülmények további megalapozásához a Be. 598.§ (2) bekezdése, 599.§ és 600.§-ának egybevetése útján megállapíthatóan tárgyalás tartása nem szükséges, azt a másodfokú bíróság tanácsulésen (vagy nyilvános ülésen) is megteheti, még akkor is, ha az szakértői vélemény formájában rendelkezésre álló bizonyíték figyelembe vételét igényli. A jelen ügyben azonban a vádlott elmeállapotából fakadó perjogi joggyakorlása, kötelezettségei teljesítésének képessége sem a vádlott személyi körülményei, sem az ügy más eldöntendő kérdéseinek tisztázása szempontjából nem bír jelentőséggel. A már ismertett szabályozásból kitűnő jogalkotói akarat egyértelműen arra irányult, hogy az elkövetéskor fennállt elmebetegség esetén a büntetőeljárást a megvádolt személlyel szemben mindenképpen le kell folytatni. Az elmebetegségnek rendszerint természetszerű velejárója az említett képességek hiánya vagy korlátozott jellege, de ennek relevanciája egyedül annak utólagos (elkövetés utáni) bekövetkezése esetén lehet.

[22] Az elmeállapoton alapuló, jelen ügyben jelentős, szakértői véleménnyel bizonyított tények a büntetőjogi főkérdést érintik, és a tényállásban szerepelnek. Következésképpen a vádlott beszámítási képességének utóbb véleményezett teljes hiánya a jelen ügyben adott szakértői vélemény megalapozottsága kapcsán bírhatott volna

jelentőséggel. Azonban a Be. 591.§ (2) bekezdése a) pontja szerint a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Nem vitásan a jelen ügyben is ez a helyzet, így a korábbi szakértői vélemény megalapozottságának megkérdőjelezésén keresztül nem nyitható meg az irányadónak tekintendő tényállás felülbírálatának lehetősége, ez okból sem volt tehát törvényi ok (sem lehetőség) tárgyalás tartására, és – a későbbiekben kifejtendő magyarázat mellett – a védő írásban kiterjesztett, felmentésre irányuló fellebbezését sem lehetett érdemben vizsgálni.

[23] Ezt meghaladóan kétségtelen, hogy a vádlott állapotrosszabbodásával összefüggő adatok befolyásolhatják a személyi körülményeket – és ennek mentén a joghátrányt – érintő tényeket, viszont e körben a másodfokú bíróság tárgyalás kitűzését nem látta szükségesnek.

[24] Ezért a másodfokú bíróság az ügyet a vádlott indítványára Be. 599.§ (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen bírálta el.

[25] Ezen a védő a perbeszédében a fellebbezés indokolásában foglaltakat foglalta össze, míg a vádlott nem kívánt felszólalni, utolsó szó jogán nyilatkozni.

[26] A fellebbezések egyike sem alapos.

[27] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel támadott (és támadható) részben bírálta felül, figyelemmel arra, hogy a fellebbezések kizárólag a kiszabott büntetés mértéke ellen irányultak [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont].

[28] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező abszolút és relatív eljárási szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetések okszerűségére, és a bűncselekmény minősítésére is. Minthogy a Be. 584.§ (3) bekezdés b) pontja értelmében a fellebbező az 583. § (3) bekezdése szerinti fellebbezését a fellebbezéssel nem érintett rendelkezésre a későbbiekben nem terjesztheti ki, a védő írásbeli fellebbezése e tilalomnak nem felelt meg, az törvényben kizárt. A felmentést célzó jogorvoslati indítvány ezért legfeljebb akkor vezethetett volna eredményre, ha az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróságtól eltérő irányú jogi következtetés levonásának lett volna helye.

[29] Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésébe írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, illetve ilyen rendelkezések meghozatalának szükségességét is.

[30] Ezen vizsgálat eredményeképpen az ítéltábla megállapította, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének Be. 567. § (1) és (2) bekezdésében írt okai nem állnak fenn [Be. 607. § (1) bekezdés], továbbá, hogy a törvényszék a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabályt nem sértett.

[31] A vádlott személyi körülményeit [561. § (3) bekezdés b) pont] a rendelkezésre álló iratok és a másodfokú eljárásban beszerzett nyilvántartási adatok, más ügyben keletkezett igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény alapján a következők szerint helyesbíti és egészíti ki:

- mellőzi a vádlott gyermekeire utalást (mert azt kétséget kizáró bizonyítékként értékelhető adat nem igazolja);

- a vádlott ellen a BRFK Nyomozó Főosztály Vizsgálati Alosztályán 540/2024.bü. számon indult újabb büntetőeljárás a jelen ügygel azonos sértett – a vádlott édesanyja – sérelmére 2024. február 7-én elkövetett (befejezett) emberölés büntette miatt. A vádlott ezen ügyben előzetes kényszergyógykezelés hatálya alatt áll, melyet az intézet⁴⁵ben hajtanak végre;

- a vádlott tudathasadásos elmebetegsége jelenleg is fennáll, annak paranoid formájában (paranoid szkizofrénia) szenved, amely betegsége 2005-től zajlik, jelenleg is kóros elmeállapotú, betegsége aktívan zajlik, paranoid. Betegségbelátással nem rendelkezik, ebből adódóan a gyógyszereit évek óta nem szedi rendszeresen, a szükséges injekciós terápiára nem járt.

[32] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú eljárásban a megalapozottság vizsgálata nélkül irányadó tényállás alapján Terhelt1 vádlott bűnösségének megállapítása okszerű, így a Be. 590. § (5) bekezdés b) pontja szerinti ellentétes döntésnek nem volt helye. A védő csak az újabb eljárásban keletkezett bizonyítékra alapítottan indítványozott felmentést, amelyet a másodfokú bíróság a tényállás támadhatatlansága (és felülbírálatának tilalma miatt) nem vehetett figyelembe. A korlátozott felülbírálat okán a beszámítási képességre vonatkozó újabb bizonyíték (szakvélemény) – még abban az esetben is, ha az a jelen ügyben elfogadott szakértői vélemény beszámítási képességre vonatkozó megállapításainak helytállóságát megkérdőjelezné – a fellebbezési eljárásban nem, legfeljebb rendkívüli perorvoslat (perújítás) keretében érvényesíthető.

[33] A bűncselekmény anyagi jogi minősítése is törvényes [Be. 590. § (5) bekezdés c) pont], az – bár erre az elsőfokú bíróság nem utalt – igazodik az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető Jogegységi határozat iránymutatásaihoz is. A beszámítási képességében az elkövetéskor súlyos fokban korlátozott vádlott elkövetéskor fennálló szándékát érintően elsősorban a cselekmény objektív (tárgyi) oldalán jelentkező

ismérvekből kiindulva helyesen jutott arra a következtetésre a törvényszék, hogy a vádlott által használt, élet kioltására feltétlenül alkalmas eszköz jellegzetességeiből (18,5 centiméter pengehosszúságú kés), a használat módjából (annak a sértett hasához nyomása, az élének a nyakához szorítása), irányultságából (életfontosságú szervek támadása), a bántalmazás kitartó jellegéből (mely a sértett ellenállása, késre ráfogása után is folytatódott), a mindeközben használt kifejezésekből („leszúrlak”, „elvágom a nyakad”) a bekövetkezett eredménytől függetlenül arra kell következtetni, hogy a vádlott (egyenes) szándéka a sértett életének kioltására irányult. A halálos eredmény bekövetkezésének elmaradása folytán az emberölés büntetének kísérletekénti minősítés helyes.

[34] A büntetés kiszabása során a bűnösségi körülményeket feltárta, és a másodfokú bíróság álláspontja szerint súlyuknak megfelelően is értékelte.

[35] Kétségtelen, hogy az elsőfokú eljárásban még értékelhető volt a vádlott javára az, hogy közte és édesanyja közötti viszony kiegyensúlyozottá vált, a sértett tanú2 halálát követően nagy mértékben a vádlottra támaszkodott, és fiának megbocsátott. Ezt az utóbbi indult büntetőeljárás alapján sem lehet kétségbe vonni, különösen, mert a rendelkezésre álló adatok jelenleg arra mutatnak, hogy a vádlott kóros elmeállapota vezethetett (az ítélettel még el nem bírált, vagyis az ártatlanság vélelméből következően jelen ügyben terhére nem írható) cselekmény elkövetéséhez.

[36] A cselekmény tárgyi súlya, az elkövetés körülményei okán az ítéltábla sem látott lehetőséget szabadságvesztéstől eltérő büntetési nem alkalmazására, de – a vádlott beszámítási képességének súlyos fokú korlátozottsága miatt – messzemenően egyetértett a Btk. 17.§ (2) bekezdésében írt korlátlan enyhítés lehetőségének alkalmazásával. Az ezzel összefüggő magyarázat annyiban szorul pontosításra, hogy egyrészt az így kiszabott büntetésnél nem elsősorban a középértéktől, hanem a törvényi tételkeret alsó határától lefelé eltérés indokainak van jelentősége. Másrészt, ennek során az egyéb bünteteskiszabási tényezők közömbösek, a jogalkotó e szabállyal ugyanis kizárólag a beszámítási képesség adott jellegzetességeire figyelemmel teremti meg a szélesebb mozgásteret a büntetést kiszabó bíróságnak. Ezért a bekövetkezett eredményből (felületi sérülések) eredeztethetően a kísérlet távoli jellegét, a sértetti megbocsátást az enyhítő körülmények körében (és nem a korlátlan enyhítés magyarázataként) tünteti fel az ítéltábla.

[37] Az elsőfokú bíróság fentiek szerint helyesbített indokai alapján a kiszabott büntetés súlyosítására semmilyen okot, törvényes lehetőséget a másodfokú bíróság nem talált.

[38] Más oldalról viszont a további enyhítés, vagy akár a korlátlan enyhítés teljes kimerítése sem volt indokolt, az elkövetett cselekmény jellege miatt a kiszabottnál rövidebb tartamú szabadságvesztés, vagy e helyett bármely más büntetési nem alkalmazása az általános megelőzési elvek sérelmével járna.

[39] A szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésével, és a próbaidő maximális tartamával az ítéltábla egyetértett, annak jogszabályi hivatkozásai is törvényesek, és hasonlóképpen azok a végrehajtási fokozatra, a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezések is.

[40] Helytállóan döntött a törvényszék a végrehajtás elrendelése esetére az előzetes fogvatartásban és ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról, ugyanakkor az utóbbira erre vonatkozó adatok helyesbítésre szorultak. A terhelttel szemben elrendelt ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet ugyanis 2022. szeptember 8. napjáig fennállt, miután e napon a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Beüf.10358/2022/4. számú végzésével, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.B.20.580/2022/6. számú végzését megváltoztatva az addig ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet magatartási szabályain könnyített, s a tilalommal érintett területet város22 közigazgatási területére bővítette. Ez azt jelenti, hogy a vádlott 2022. szeptember 8-án a nap egy részében ingatlanra korlátozott, míg másik részében közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt állt, ilyen esetben viszont a Btk. 92. § (1) bekezdése szerinti beszámításnál egy adott nap valóban csak egyszer, mégpedig a terheltre nézve kedvezőbb módon, azaz a súlyosabb kényszerintézkedés alatt töltött időként vehető figyelembe. A másodfokú bíróság ezért ennek megfelelően helyesbítette a törvényszék erre vonatkozó rendelkezését.

[41] Az elsőfokú bíróság az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV.17.) számú határozatára figyelemmel hivatalból vizsgálta az előzetes mentesítés lehetőségét. Az ezzel összefüggésben kifejtett indokai kifogástalanok, a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem érdemes a vádlott a büntetett előéletéhez fűződő hátrányok alóli előzetes rehabilitációra.

[42] A bűnjelekről és bűnügyi költség viseléséről alapvetően jogszabályoknak megfelelően határozott az elsőfokú bíróság. Azonban az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a kiadással érintett tárgyak jogosultja (tanúl) elhunyt, s e tárgyak értékkel nem bírnak, így a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezés érintetlenül hagyása mellett, az ítéltábla azokat a Be. 320. § (2) bekezdése értelmében megsemmisíteni rendelte.

[43] A fentiek alapján az ítéltábla a Be. 599. § szerinti nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján kisebb járulékos jellegű rendelkezéseket érintően megváltoztatta, egyebekben pedig azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta. Megállapította a tartózkodási helyét, tényleges tartózkodási helyét és rögzítette, miszerint jelenleg más ügyben előzetes kényszergyógykezelés hatálya alatt áll.

[44] város22, 2024. október 2.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,
k.,

dr. Raczkó Katalin s. k.,

dr. Cserni János s.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 27.B.2/2023/35. számú ítélete Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.87/2024/27. számú ítéletében írt változtatással 2024. október 2. napján jogerőre emelkedett.

város22, 2024. október 2.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea

tisztviselő